

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobkyně: **M. K.**
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrát města Olomouce**
sídlem Horní náměstí 583, 779 11 Olomouc

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. S-SMOL/223644/2022/OARMV,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S-SMOL/223644/2022/OARMV ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 2 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně je podezřelá ze spáchání dopravního přestupku a žalovaný vůči ní vede pod sp. zn. S-SMOL/223644/2022/OARMV přestupkové řízení, v němž je dle žalobkyně nečinný.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že ve shora uvedené věci (*pozn. soudu: žalobkyně písarskou chybou uvedla na konci spisové značky označení OARM, namísto OARMV, avšak dle skutkových tvrzení se zjevně jedná o tutéž věc*) jí byl dne 7. 11. 2022 doručen příkaz, proti němuž podala dne 15. 11. 2022 odpor. Ve věci již uplynula zákonná lhůta 60 dnů pro vydání rozhodnutí, avšak žalovaný v rozporu s § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „správní řád“) doposud nevydal rozhodnutí. Dále žalobkyně uvedla, že se dne 6. 2. 2023 obrátila s podnětem na ochranu proti nečinnosti na nadřízený orgán, avšak ten neshledal důvod pro přijetí opatření proti nečinnosti. Proto navrhla, aby soud žalovanému uložil povinnost v uvedené věci vydat rozhodnutí ve lhůtě 7 dnů od právní moci rozsudku.

3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a shrnul úkony, které byly v řízení učiněny.
4. Krajský soud při svém rozhodování vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
5. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. věty první platí, že *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
6. Podmínku bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany před podáním žaloby žalobkyně splnila, neboť doložila, že písemností ze dne 27. 2. 2023, č. j. KUOK/19899/2023/ODSH/767 jí Krajský úřad Olomouckého kraje sdělil, že její podnět k učinění opatření proti nečinnosti shledává nedůvodným. Žaloba je tedy přípustná.
7. Lhůta pro vydání rozhodnutí v přestupkových řízeních činí podle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) 60 dnů ode dne zahájení řízení, přičemž podle § 150 odst. 3 správního řádu v případě podání odporu vůči příkazu začínají lhůty pro vydání rozhodnutí plynout znovu dnem podání odporu. Lhůta stanovená v § 94 přestupkového zákona je speciální lhůtu vůči obecné (tricetidenní) lhůtě upravené v návěti § 71 odst. 3 správního řádu (srov. důvodová zpráva k přestupkovému zákonu, sněmovní tisk č. 555/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR, 7. volební období, dostupné na www.psp.cz), avšak zbylá část § 71 odst. 3 správního řádu se subsidiárně použije i na řízení o přestupcích. Platí tak, že k základní lhůtě 60 dnů se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ, nebo b) doba nutná k provedení dožádání, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.
8. V posuzované věc podala žalobkyně ve věci vedené žalovaným pod sp. zn. S-SMOL/223644/2022/OARMV dne 15. 11. 2022 odpor proti příkazu, od jehož podání začala běžet žalovanému lhůta 60 dnů k vydání rozhodnutí ve věci samé. Z obsahu správního spisu vyplývá, že ve věci je stěžejním důkazem videozáznam na DVD nosiči, který pořídili zasahující policisté. Jelikož bylo podle § 51 odst. 2 správního řádu nutné o provádění tohoto důkazu vyrozumět žalobkyni a umožnit jí, aby se jeho provedení zúčastnila, lze nařízení ústního jednání, které je podle § 80 odst. 1 přestupkového zákona jinak fakultativní, považovat za účelné. Proto je nutné k základní lhůtě 60 dnů připočíst podle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu dalších 30 dnů. Nutnost provedení dožádání, zpracování znaleckého posudku ani doručení do ciziny z obsahu správního spisu nevyplývá. Celková lhůta pro vydání rozhodnutí tedy činila 90 dnů a uplynula dne 13. 2. 2023. V této lhůtě žalovaný ve věci rozhodnutí nevydal. Z hlediska formálního je tedy žalovaný nečinný.

9. Při hodnocení důvodnosti nečinnosti žaloby je však soud povinen zabývat se i tím, zda se nejedná o případ popsany v § 71 odst. 4 správního řádu, podle kterého *nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil*. Jedná se o tzv. materiální korektiv nečinnosti. Žalovanému správnímu orgánu totiž nelze vytýkat nečinnost, má-li tato původ ve způsobu, jakým žalobce vystupuje v řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS). V posuzovaném případě ale nelze žalobkyni způsobení nečinnosti vyčítat.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalovaný nařídil jednání ve věci poprvé dne 22. 12. 2022 na 31. 1. 2023. U tohoto jednání, byť konaného v nepřítomnosti žalobkyně, avšak za přítomnosti jejího zástupce, byl přehráván videozáznam pořízený zasahujícími policisty a byly dle obsahu protokolu přečteny listinné důkazy (oznámení o předání věci, úřední záznam sepsaný zasahujícími policisty a evidenční karta řidiče). Po skončení jednání podal zástupce žalobkyně, Ing. J. F., námitku podjatosti oprávněné úřední osoby, o níž rozhodl vedoucí úřadu dne 3. 2. 2023 tak, že úřední osoba vyloučena není. Dne 9. 2. 2023 odeslal žalovaný správní spis krajskému úřadu k posouzení důvodnosti žádosti o učinění opatření proti nečinnosti. Spis vrátil krajský úřad žalovanému až 27. 2. 2023. Dne 6. 3. 2023 podala žalobkyně odvolání proti rozhodnutí o námitce podjatosti, o níž Krajský úřad Olomouckého kraje rozhodl až 12. 5. 2023. Dne 29. 5. 2023 vyrozuměl žalovaný žalobkyni o změně právní kvalifikace skutku a současně nařídil ústní jednání na den 28. 6. 2023 a žalobkyni k němu předvolal. K jednání se dne 28. 6. 2023 opět dostavil pouze zmocněnec žalobkyně a byly na něm znovu přečteny listinné důkazy (oznámení o předání věci, úřední záznam sepsaný zasahujícími policisty a evidenční karta řidiče). DVD záznam nemohl být přehráván, protože byl zaslán jako součást spisu zdejšímu soudu, od něhož si jej žalovaný vyžádal zpět až 11. 7. 2023. Dne 20. 7. 2023 soud žádosti vyhověl. Dne 8. 8. 2023 předvolal žalovaný žalobkyni k pokračování ústního jednání na den 7. 9. 2023.
11. Z popsaného průběhu řízení je zjevné, že se v něm žalovaný dopouští bezdůvodných průtahů. Žalovaný nařídil první jednání ve věci až na 77. den po podání odporu, tj. v daný den mu zbývalo k rozhodnutí z devadesátidenní lhůty 13 dnů. O námitce podjatosti je sice třeba rozhodnout před rozhodnutím ve věci samé, avšak usnesení ze dne 3. 2. 2023, jímž byla námitka zamítnuta, nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek, a tudíž byl žalovaný oprávněn v řízení pokračovat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012-32). Ten však bezdůvodně vyčkával rozhodnutí krajského úřadu o odvolání proti usnesení o nevyhloučení úřední osoby až do 12. 5. 2023. V bezdůvodných průtazích poté pokračoval, neboť teprve za dalších 17 dnů učinil žalovaný další úkon v řízení, když vyrozuměl žalobkyni o změně právní kvalifikace skutku a současně nařídil další jednání ve věci až na 28. 6. 2023. U tohoto jednání provedl tytéž důkazy, které již povedl u jednání dne 31. 1. 2023, avšak následně odročil toto jednání až na 7. 9. 2023 z důvodu, že je třeba opětovně přehrát DVD, které ale žalovaný předtím předal se spisem soudu, od něž si jej vyžádal až za dva týdny po jednání dne 28. 6. 2023.
12. Zjevnou neefektivitu svého postupu žalovaný soud nijak nevysvětlil, pouze uvedl, že ve věci činí úkony, proto nemůže být nečinný. Soud však považuje za nutné zdůraznit, že nečinnost nemusí spočívat pouze v pasivitě správního orgánu, nýbrž může spočívat i v činnosti, jež je neúčelná. Proto i pokud správní orgán provádí úkony, jež jsou neúčelné a jimiž se oddaluje rozhodnutí ve věci, lze toto jeho jednání jak z pohledu adresátů veřejné správy, tak i z hlediska ochrany veřejného zájmu charakterizovat jako nečinnost správního orgánu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 2 Ans 3/2007-120

nebo ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 197/2014-25). Pro úplnost soud uvádí, že ze spisu nevyplývá, že by byla nutná přítomnost žalobkyně u ústních jednání, její neúčast při jednáních tudíž žalovanému nemohla v rozhodnutí věci bránit (§ 80 odst. 4 přestupkového zákona).

13. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Při stanovení délky lhůty ke splnění této povinnosti soud vycházel z toho, že lhůta pro vydání rozhodnutí v přestupkových řízeních činí 60 dnů. Přihlédl nicméně k tomu, že se nejedná o skutkové složitou věc a že dokazování ve věci již proběhlo. Proto se jeví jako adekvátní lhůta 30 dnů.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobkyně ve věci zavázán k náhradě jí účelně vynaložených nákladů. Ty dle obsahu spisu spočívají toliko v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 23. srpna 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu